

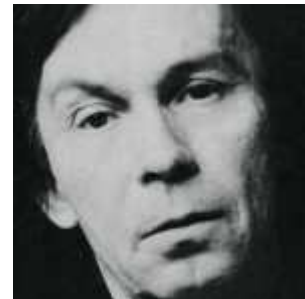
HKV 29.06.2015

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/20677-j-novak-lex-huda-jama-nije-prosao.html>

J. Novak: Lex Huda Jama nije prošao

Huda Jama

Veliki Dubravko Horvatić (1939.-2004.) hrvatski književnik i urednik brojnih knjiga i časopisa i legendarnog Telegrama i osnivač Hrvatskoga slova i njegov znameniti urednik i... bio je vrlo često grubo prozivan za radikalizam te javno napadan i vrijeđan. No, upravo se on, još u veljači daleke 1998. odlučio za rijetko viđen urednički potez u tom tjedniku za politiku i kulturu, rijedak potez i za brojne druge dnevne tiskovine i tjednike za kulturu iz tog vremena: na pune tri velike stranice donio je reportažu o Hudoj Jami, s fotografijama kapelice pred Barbarinim rovom koju su djeca komunizma, tek što je postavljena, okaljala uljanom bojom u debelom sloju do visine od dva metra. Na njoj su na slovenskom napisali smrt fašizmu sloboda narodu i smrt domaćim izdajcima, tako da se odmah zna tko su mrzitelji i vandali te kako razmišljaju desetljećima po okončanju najkrvavijega sukoba u povijesti uljudbe.

Zašto je taj tekst važan? Tekst „Bleiburg poslije Bleiburga“ ključan je jer je prvi takav objavljen u Hrvatskoj a u kojem se eksplicite (i s *Šafarić Šafarić, trener ronjenja, gađanja i građevinski tehničar – projektant, bio je i ostao sve ove godine i još mnogo prije 1998-me ključni čovjek - „man in the field“, koji je lokacije pronalazio, obilježavao i javno ih objavljivao. Kao građevinski projektant godinama se čudio zašto ljudi u Sloveniji ne žele kopati temelje za obiteljske domove već traže nasipavanje i zbijanje šljunka pa zatim lijevanje betonske deke na tu „posteljicu.“* neoborivim) fotografijama oslikava punu mučninu Titova

genocida. Genocida na jednoj od tisuću i pet stotina lokacija Titovih genocida samo u Sloveniji i Hrvatskoj a nad neistomišljenicima. Genocida tzv. antifašista ali partizana i komunista.

Tekst sam napisao (u veljači 1998.) za Hrvatsko slovo i objavio ga u knjizi „Da sam imao Hrvatsku“ (2003. zahvaljujući D. Borovčaku, CC Marketing), pod naslovom: „Dragutin Šafarić: Bleiburg poslije Bleiburga“. Šafarić, trener ronjenja, gađanja i građevinski tehničar – projektant, bio je i ostao sve ove godine i još mnogo prije 1998-me ključni

čovjek - „man in the field“, koji je lokacije pronalazio, obilježavao i javno ih objavljivao. Kao građevinski projektant godinama se čudio zašto ljudi u Sloveniji ne žele kopati temelje za obiteljske domove već traže nasipavanje i zbijanje šljunka pa zatim lijevanje betonske deke na tu „posteljicu.“ Čudio se toliko dugo dok nije shvatio da to rade oni koji točno znaju za masovne grobnice (možda nastale i vlastitom rukom?) i ne žele odustati od toga da upravo nad njima sagrade obiteljske kuće! Pa kakvi su to ljudi? Trebali li nam revizija povijesti?

Titov genocid u Sloveniji

Nakon Šafarića i zajedno s njim, tada su drugi mogli preuzeti ili proširiti svoj rad - istraživači s kompetencom, povijesnim znanjem, obrazovanjem, nervom te poznavanjem šireg konteksta, kako bi materijali o Titovu genocidu u Sloveniji (ali Šafarić je putovao i po cijeloj Jugoslaviji) i o lokacijama, dobili puno i vjerodostojno

utemeljenje – tiskani stručni rad od kojega nema bolje iskazanog pijeteta mučki ubijenim žrtvama. Koliko je to bio velik i značajan Horvatićev proboj iz daleke veljače 1998. najbolje govori činjenica da je dnevnom tisku u Hrvatskoj (prvo Večernjem listu) trebalo punih 11 (jedanaest!) godina da donese temu Barbarin rov. U tu vertikalnu rudarsku iskopa (oko 50 metara duboku) i u horizontale pobacano je što strijeljanih što živih, živo-zazidanih - 3.000 ljudi. Njih 800 do sada je izvađeno. Aproximativno, izračunano je da dolje još leži ne manje od 2.200 žrtava „komunizma s ljudskim licem". Evo ulomaka iz toga članka (iz 2009.) s naslovom „Otkrivena nova grobnica u Sloveniji" – nova?? Nije se do tada znalo za nju?

(Večernji list, 06. ožujka 2009., Petar Grubišić) – „Tako grozan prizor nisam vidjela u svome životu!" Vidno potresena tim je riječima opisala užas i stravu koje je vidjela i doživjela u jednom od tunela rudnika Barbarin rov u Hudoj Jami pokraj Laškog, slovenska državna tužiteljica Barbara Brezinger (...) kosti vire iz neraspadnutih vojničkih čizama te položaji pojedinih kostura dokazuju da su oni koji su bilizatrpani u tu jamu imali neopisivo jezivu smrt."

„Vidi se da su leševi bili vezani žicom, a mnogima su i smrskane glave (...) Tijela su žrtava mumificirana jer su u toj rudarskoj jami, koja je bila zatrpana s 400 kubičnih metara zemlje postojali uvjeti za to, budući da je bio zapriječen dovod zraka - kaže Zdravko Brečko koji živi u tom mjestu." (citati završeni)

Kako su zatim više puta pisali mediji (pokrenuta lavina) Jadranka je Kosor te godine s Mladenom Bajićem posjetila Hudu Jamu kraj Laškog. Jadranka Kosor zapalila je svijeće. I na tome je stalo... Slovenija je otišla mnogo dalje – započeli su vrlo velik projekt odavanja elementarne počasti nevinim žrtvama – počasti koju nam vjera, uljudbeni *Žica* Vidi se da su leševi bili vezani žicom, a mnogima su i smrskane glave (...) Tijela su žrtava mumificirana jer su u toj rudarskoj jami, koja je bila zatrpana s 400 kubičnih metara zemlje postojali uvjeti za to, budući da je bio zapriječen dovod zraka - kaže Zdravko Brečko koji živi u tom mjestu. "habitus i gola ljudskost nalažu.

Masovna grobišta

Na području Slovenije evidentirano je više od 600 masovnih prikrivenih grobišta a u Hrvatskoj preko 900! Partizanska je vojska u Hrvatskoj od rujna 1944. do svibnja 1945. Upravljala s 19 (devetnaest!) koncentracijskih logora, u kojima je Titov režim držao zatočenima na desetke tisuća hrvatskih civila i manji dio ratnih zarobljenika. Među poznatijima su: logor Kničanin, radni logor Valpovo, Sabirni centar Josipovac, politički logor Goli otok. Treba li povijest šugoslavije biti revidirana? Ne treba nego mora jer ovi podatci nisu u njoj a činjenični su. Što dakle antifašisti žele - evergreen svojih laži a ne znanstvenu povijest i podatke!

Aleksandar Ranković, ministar unutarnjih poslova i šef vojne i tajne policije 01. veljače 1951. u beogradskoj Skupštini podnio je izvješće. U njemu (među ostalim) stoji: „Kroz naše zatvore je prošlo između 1945. i 1951. 3,777.776 zatvorenika, dok smo likvidirali 586.000 narodnih neprijatelja." Trebamo li revidirati povijest? Ne. Mi to moramo. Trebaju li nam trгови i maršali, ulice Josipa Broza Tita? On je zagorski brand, kaže ministar Siniša Hajdaš Dončić! Brand? Turistički brand? Kako to da Njemačka nema Hitlera kao brand?

Komunisti su likvidirali velik broj intelektualaca, pisaca, gospodarstvenika, svećenika, industrijalaca, velik broj velikih i poznatih imena. S hudim jamama zločini neosporno postoje. Oni su stravični da stravičniji ne mogu biti. Zločini postoje ali ne i zločinci. Nema odgovornih imena, nema sudskih procesa „u odsutnosti“ počinitelja. „Ne zna se“ tko je tada drmao Hrvatskom i Jugoslavijom. Ignoriraju se već tisuće napisanih knjiga o Titovome genocidu... Donosi se čak i Lex Perković... Prijeti se profesoru, mastru prava i svjetske viktinologije Zvonimiru Šeparoviću i njegovu HNES-u (Hrvatskom nacionalnom etičkome sudištu)... ali hude jame se ne obilježava, komisije su ukinute na mig tipa koji je kazneno odgovarao za pronevjeru novca.

Uzalud. Svaki zločin zaslužuje osudu. I kao što sam se u veljači 1998. nadao i znao da će istina isplivati, tako sam to dočekao zajedno s Dorianom i Dragutinom i pukovnikom Abramovićem u Hudoj Jami u subotu godine Gospodnje 2015. nakon 17 punih godina! Hvala Bogu i svima koji su sve te godine riskirali mnogo, trpjeli neizdrživi presing, saslušavanja i prijetnje, maltretiranja i šikaniranja, potcjenjivanja i uhićenja. Riskirali smo sve – ali sinergijski i spontano i neodvisno učinili da zaista bude kao u pjesmi: „istina je voda duboka“. I ona je, barem što se Hude Jame tiče, definitivno izašla na svjetlo dana. Nema više te uljane boje koja će dokinuti istinu i Titov genocid. Kažu, Huda Jama postat će nova Marija Bistrica. Dao Bog! Treba li nam revidiranje povijesti? Trebaju li nam maršali po svim trgovima i ulicama? Dragi druže Tito! Brand! Dok brojni mladi i stari posjećuju Hudu Jamu i traže ostatke svojih najmilijih, zaklanih Titovim ručicama u onim finim, bijelim rukavicama...

Javor Novak

PRILOG: Kako je izgledao i od čega je bio sastavljen komemorativni skup?

Organizator prireditve: Društvo za ureditev zamolčanih grobov

Središnji govor: Gđa. EVA IRGL

PROGRAM PRIREDITVE:

1. Slovenska himna, Zbor Laudate Župnije Leskovec pri Krškem
 2. Hrvatska himna, Benjamin Siter
 3. Avstrijska himna, Mateja Žarn
 4. Povezovalka – POZDRAV IN NAPOVED SV. MAŠE
 5. SV. MAŠA:
 - celjski škof dr. Stanislav Lipovšek (Slovenija),
 - škof gospičko - senjske škofije msgr. dr. Mile Bogović (Hrvatska),
 - predstavnik avstrijske škofovske konference prior Edmund Rudolf Wagenhofer (Avstrija),
 - zbor župnije Leskovec pri Krškem,
 6. Župan Občine Laško, g. FRANC ZDOLŠEK
 7. Predsednik helsinškega odbora za človekove pravice na Hrvaškem, g. IVAN ZVONIMIR ČIČAK
 8. Društvo pregnancev in žrtev iz Dunaja, g. NORBERT KAPPELLER
 9. Predsednica Komisije za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, gđa. EVA IRGL – Središnji govor
 10. g. Aleš Hojs, VSO, zahvala soorganizatorja
 11. g. Roman Leljak, Društvo za ureditev zamolčanih grobov, zahvala organizatorja
 12. Povezovalka –POLAGANJE VENCEV, ZAKLJUČEK
 13. Zbor Župnije Leskovec pri Krškem – GLASBENA TOČKA
- Misa zadušnica i sama ceremonija je vođena trojezično: njemački, slovenski, hrvatski.

4 Komentara

Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća

MIJO F • prije 3 sata

Zato, danas, jačaju srušene i lažne velikosrpske mitove-ne Srbi iz Srbije-oni su se porazom odmah pomirili. Nego naši, još živi zločinci i potomci tih zločinačkih monstruma. "Jasenovac i Šaranova jama", te anti-bljesak i anti-olujka..jer svakim danom u svakom pogledu gube na temeljnoj rečenici "Hude su jame-ispod šaranove slame"..ali istina nas oslobađa-ne mogućih naših zločina-tijekom bezrazložnog ratovanja-u trajanju od 5 krvavih godina, nego okova oko duše-a moja bila 1990. već 35 g.Gospodnjih stara. Kidaju se okovi i ruše se zidovi-te rudničke pregrade. Naše vrijeme, ne moje-nego naše, u sljedećih pola stoljeća-tek dolazi-jer realno je za očekivati prijelomnicu za dubine svijesti i savjesti-budućih naraštaja. Mladima, koji ne moraju napaustiti Domovinu-nitko i nikad im više duše okovavati neće-niti tjelesa zazidati. I 'To' se zove SLOBODA-ali bez 'liberalna'-nego odgovorna i razumna, ne demagoška i patetična-nego autentična 'slobodarska sloboda'. AMEN! MFP!

Karolina Mueller • prije 3 sata

Nezaustavljiva je istina. Ali trebat će još mnogo da se samo i spomene 2000 jama. Hrvati ih moraju posjećivati ako žele dalje nekako živjeti.

gojmir • prije 3 sata

Putnik

Brend poradi kojeg je i devedesetih godina propala šugoslavija gorila, brend poradi kojeg krv potocima tekla, brend koji je proizveo na desetke tisuće siročadi, na desetke tisuća

-Putnik-

Putniče pokloni se,

pokloni se kad stigneš na ovo polja.

Poklonio se, zapali svijeću,

ovo je sveto mjesto naroda Hrvatskog.

Pazi, pazi putniče, osvrni se, ne mrsi travu.

I trava je sveta, ona skriva mnoge humke.

Budi nježan, vrlo nježan, pazi kudu hodaš.

Ispod tvojih koraka putuju kosti naših predaka.

Od Bleiburškog polja do Makedonskih gudura,

putuju kosti naših predaka.

Oni su smaknuti, smaknuti bez suda,

putem, negdje po strani, u tami,

samo zato, što se Hrvati zvali.

Putuju, šumama, rudarskim oknima,

tenkovskim rovovima, jamama, vrtačama,

putuju kosti naših predaka.

Poklonio se putniče, pokloni,

na ovom svetom mjestu, zapali svijeću,

I oni su sebe za slobodu našu dali.

silovanih, na stotine tisuća zavijenih očeva, majki, žena u crno ruho to je taj brend, brend na kojem je izvršen ekocid, kulturocid, genocid. Hvala im dragi Javore na tom brendu, da se ne osvrčen samo na razdoblje od svibnja 1945. Samo učinci tog brenda devedesetih su razlog da se osudi i ukloni s javnih prostora taj vampirski brend.

On je zagorski brand, kaže ministar Siniša Hajdaš Dončić! Brand? Turistički brand?
Kako to da Njemačka nema Hitlera kao brand?